

Proben Steen Nielson: Som bekendt indeholder det fremsatte lovforslag 7 ændringer i afgiftslovgivningen, hvoraf 4 har relation til Danmarks medlemskab af EF.

I det omfattende udvalgsarbejde har det især været to ændringer, der har været til debat, nemlig vinafgiften og afgifterne på radioapparater.

Finansministerens forslag om afgiftsreduktion på vin indeholdt som bekendt alene afgiftsnedsettelse på flaskeimporterede varer, således at der var konkurrencemæssig overensstemmelse i henhold til EF's regler.

Ved første behandling var finansministeren dog indstillet på i udvalget at drøfte en yderligere afgiftsnedsettelse, men for at han kunne acceptere en sådan yderligere afgiftsnedsettelse, var det en forudsætning, at der blev skaffet kompensation for de manglende indtægter andetsteds. Det senere fremsatte finanslovforslag har for så vidt understreget behovet for kompensation.

Den nuværende vinafgift indbringer under forudsætning af, at de nuværende restriktioner opretholdes uændret, ca. 250 mill. kr. om året. Imidlertid er situationen den, at der fra 1. januar i henhold til EF-reglerne frit kan importeres 4 flasker bordvin og 4 flasker hedvin eller mousserende vin fra EF-lande og selvsagt fortrinsvis fra Vesttyskland, hvor man ingen eller en meget begrænset afgift har på sine vine.

Ved en bibeholdelse af afgiftsafstandene måtte vi derfor i udvalget se i øjnene, at afgiftsindtægterne ville blive reduceret som følge af, at danskere, der bor i en rimelig afstand fra grænsen, ville foretage deres vindkøb i Vesttyskland.

Det var ikke muligt under udvalgsarbejdet at få foretaget rimelige skønsmæssige beregninger af, hvor meget afgiften i en sådan situation ville gå ned med. Det var ikke muligt for toldvæsenet at foretage disse beregninger, hvilket for så vidt er beklageligt. Man må håbe, der bliver åbnet mulighed for det senere.

Udvalget har imidlertid fundet frem til en mulighed for en afgiftsnedsettelse ud over det oprindeligt foreslåede. Ved at nedsætte rentegodtgørelsen for tilbagebetaling af overskydende skat fra 8 til 5 pct., idet denne rentebetaling samtidig gøres ikke-skattepligtig, skulle der kunne udlignes et provenutab på omkring 50 mill. kr. Vi me-

ner derved, at der, også under hensyn til det foregående, er frigjort en 85-90 mill. kr. til yderligere vinafgiftsnedsettelse, således at afgiften på bordvin kan reduceres med 1/3 fra 6 til 4 kr. og på hedvin med 2 kr. 90 øre pr. l, og frugtvinafgiften kan reduceres yderligere. Endelig vil al mousserende vin i afgiftsmæssig henseende blive ligestillet med anden vin med en afgift på 8 kr. 70 øre pr. l. Herved vil champagnen blive så billig, at den i fremtiden ikke bare kan drikkes ved festlige lejligheder, men f. eks. også ved besøg af svigermødre.

Vinbranchen har over for udvalget fremsat ønske om en generel halvering af hele afgiften. Det har det imidlertid ikke været muligt at nå frem til enighed om i udvalget, men vi er dog nået frem til en delvis imødekommelse af vinbranchens synspunkter.

Derudover er der af finansministeren stillet ændringsforslag, der løser kakaoproblemet, således at andre pulvere med indhold af kakao end mælkepulvere i fremtiden vil blive fritaget for afgift.

Endelig er der ændringsforslag om, at fristen for at klage over toldvæsenets skønsmæssige ansættelser af virksomheders afgiftstilsvar udvides fra 2 til 4 uger af rent praktiske grunde, ligesom loven i lighed med al anden lovgivning med EF-relevans får en bestemt ikrafttrædelsesdato.

Derimod har det ikke af provenumæssige grunde været muligt at nå til enighed om at reducere afgiften på radioapparater ud over den halvering, der allerede er stillet forslag om af finansministeren.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig de af finansministeren stillede ændringsforslag, idet jeg dog skal gøre opmærksom på, at et enkelt medlem af vores gruppe, hr. Axel Ivan Pedersen, har en afvigende holdning til spørgsmålet om vinafgiftens reduktion, og at han senere vil begrunde sin stilling hertil.

Hans Kjær: Af de ændringsforslag, der nu efter et intenst udvalgsarbejde er fremsat, er der en del, som man kan karakterisere som parallelrettelser. Det gælder alle de ændringsforslag, der går på at forlænge klagefristerne fra 2 til 4 uger parallelt med forslaget til ændring af momslovgivningen, som er fremsat her i tinget, og det gælder ændringsforslaget om at bringe afgiftslovgivningen i overensstemmelse med ændrin-